

θαι b) οἱ ἀγαθοὶ ῥήτορες; ΣΩ. Ἐρώτημα τοῦτ' ἐρω-
 τῆς, ἢ λόγος τινὸς ἀρχὴν λέγεις; ΠΩΛ. Ἐρωτῶ ἔγω-
 γε. ΣΩ. Οὐδὲ νομίζεσθαι ἔμοιγε δοκοῦσιν c). ΠΩΛ.
 Πῶς οὐ νομίζεσθαι; οὐ μέγιστον δύνανται τῶν ἐν ταῖς
 πόλεσιν d); ΣΩ. Οὐκ' εἰ τὸ δύνασθαι γε λέγεις ἀγα-
 θόν τι εἶναι τῷ δυναμένῳ. ΠΩΛ. Ἀλλὰ μὴν δὴ e)
 λέγω γε. ΣΩ. Ἐλάχιστον τοίνυν μοι δοκοῦσι τῶν
 ἐν τῇ πόλει δύνασθαι f) οἱ ῥήτορες. ΠΩΛ. Τί δ'
 οὐχ, ὥσπερ οἱ g) τύραννοι, ἀποκτινύασί τε ὄντι ἀν-
 θρώπων βού-
 F 3

b) Non solum hic, sed etiam post, Infinitivum νομίζεσθαι pendere
 arbitror ab omisso verbo δεῖν, quod saepius omitti solere Lamb.
 Boi. Ellipf. Gr. pluribus docuit. In hac opinione Ficinus
 etiam videtur versatus fuisse, qui certe verba, quae paullo post
 leguntur, οὐδὲ νομίζεσθαι ἔμοιγε δοκοῦσιν vertit: *Nulla existima-
 tione mihi digni videntur.* Caeterum paullo ante ὡν post τη-
 λικοῦτος in Cod. utroque omisum erat, etiam ante Vocativum
 Πῶλε nota Vocatiui ὦ in Cod. Meerm. desiderabatur, et ibidem
 post ante ἐρωτῆς erat τῆτο sine apostropho.

c) Cod. uterque δοκοῦσι neglecto N ephelkyptico, quod tamen ante
 litteram π poni et cum ea committi solere monuit Reiskius
 Animaduers. ad Graec. Auct. Vol. IV. p. 169. Ante pro οὐδὲ
 scribendum esse puto οὐδὲν. Facile enim littera ν potuit omitti,
 quod verbum νομίζεσθαι ab eadem littera incipit. Potest tamen
 et τ) intelligi, ut statim in verbis Πῶς οὐ νομίζεσθαι intelligi de-
 bet. Vid. Ind. v. Τίς.

d) Articulus τῶν deerat in Cod. utroque, etiam eo caret Basf. 2.
 Ficinus: *nonne plurimum in ciuitatibus possunt?* At paullo post
 legitur τῶν ἐν τῇ πόλει.

e) Pro vulgato δὲ, quod Stephanus vult eiici, e Cod. utroque
 recepi δὴ.

f) Cod. uterque τῶν ἐν τῇ πόλει δύνασθαι δοκοῦσιν.

g) Cod. Meerm. ὥσπερ τύραννοι, articulo οἱ omisso. Caeterum
 μέγιστον